Telefonla Aldatma Bilişim Değil

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Ceza Dairesi	22.06.2026	Bozma (KYB)

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/539	2026/6800	TCK 157/1, TCK 158/1-f, CMK 253, CMK 309

ÖZET

Farklı hatlardan aranıp iş vaadiyle dosya masrafı adı altında sanığın banka hesabına 1.800 TL gönderen katılan olayında, telefonla iletişim bilişim nitelikli hâlini oluşturmadığından eylemin uzlaştırma kapsamındaki basit dolandırıcılık olduğu kabul edilerek mahkûmiyet kanun yararına bozuldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/telefonla-is-vaadi-bilisim-nitelikli-hal-degil-kyb-2026-6800/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2026/539 E. , 2026/6800 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ağır Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2022/263 E., 2025/46 K.

SUÇ : Bilişim sistemlerinin banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık

İNCELEME KONUSU

KARAR : Mahkûmiyet

KANUN YARARINA

BOZMA YOLUNA

BAŞVURAN : Adalet Bakanlığının istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : İlgili kararın kanun yararına bozulması

Bursa 15. Ağır Ceza Mahkemesinin, 04.02.2025 tarihli ve 2022/263 Esas, 2025/46 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında bilişim sistemlerinin banka veya kredi kurumlarının araç olarak

kullanılması suretiyle dolandırıcılık suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 158/1-f-son, 43/1, 62, 52/2 ve 53. maddeleri uyarınca neticeten 4 yıl 2 ay hapis ve 2.900,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluklarına ilişkin hükmün, istinaf edilmeksizin 03.05.2025 tarihi itibarıyla kesinleştirildiği anlaşılmıştır.

Adalet Bakanlığının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 309/1. maddesi uyarınca, 25.12.2025 tarihli ve 2025/21224 sayılı evrakı ile kanun yararına bozma istemine istinaden düzenlenen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 08.01.2026 tarihli ve KYB-2025/155330 sayılı Tebliğnamesi ile dava dosyası Daireye gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İSTEM

A. Kanun Yararına Bozma İstemi

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 08.01.2026 tarihli ve KYB-2025/155330 sayılı kanun yararına bozma isteminin;

"Dosya kapsamına göre, katılanın cep telefonundan arandığı ve kendisine iş teklifinde bulunulduğu, kendisinden dosya masrafı adı altında defaten para istendiği, katılanın iki defa para gönderdikten sonra dolandırıldığını anladığı ve sanıklara bir daha ulaşamadığı olayda her ne kadar, Mahkemece nitelikli dolandırıcılık suçundan sanığın mahkumiyetine karar verilmiş ise de, bilişim sistemleri, banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık suçunun fail tarafından bir internet sitesine veya paylaşım platformuna verdiği ilan yoluyla işlenmesi halinde mağdurun faile ulaşmasını dolayısıyla dolandırıcılık suçunun işlenmesini kolaylaştırması nedeniyle suçun bilişim suretiyle işlendiğinin kabul edildiği, somut olayda ise katılanın sanıkla telefonla iletişime geçtiği, dolayısıyla suçun bilişim sistemlerinin araç olarak kullanılması suretiyle işlenmediği, başkaca nitelikli halin de bulunmadığı nazara alındığında sanığın eyleminin 6763 sayılı Kanun'un 34. maddesi ile değişik 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 253. ve 254. maddeleri gereğince uzlaşma kapsamındaki 5237 sayılı Kanun'un 157/1. maddesinde düzenlenen basit dolandırıcılık suçunu oluşturduğu gözetilmeden, suç vasfında hataya düşülerek yazılı şekilde hüküm kurulmasında isabet görülmemiştir."

Şeklindeki gerekçeye dayandığı anlaşılmıştır.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

1. 5237 sayılı Kanun'un "Dolandırıcılık" başlıklı 157. maddesi;

"(1) Hileli davranışlarla bir kimseyi aldatıp, onun veya başkasının zararına

olarak, kendisine veya başkasına bir yarar sağlayan kişiye bir yıldan beş yıla kadar hapis ve

beşbin güne kadar adlî para cezası verilir."

Şeklinde düzenlenmiştir.

2. 5237 sayılı Kanun'un "Nitelikli dolandırıcılık" başlıklı 158. maddesinde;

" (1) Dolandırıcılık suçunun;

...

f) Bilişim sistemlerinin, banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle,

...

İşlenmesi halinde, üç yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. (Ek cümle: 29/6/2005 – 5377/19 md.; Değişik: 3/4/2013-6456/40 md.) Ancak, (e), (f), (j), (k) ve (l) bentlerinde sayılan hâllerde hapis cezasının alt sınırı dört yıldan, adli para cezasının miktarı suçtan elde edilen menfaatin iki katından az olamaz.

..."

Denilmektedir.

3. 5271 sayılı Kanun'un "Uzlaştırma" başlıklı 253. maddesinde;

"(1) Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uzlaştırılması girişiminde bulunulur:

...

b) Şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

8. (Ek: 24/11/2016-6763/34 md.) Dolandırıcılık (madde 157),

..."

Hükmü yer almaktadır.

4. Bu kapsamda inceleme konusu dava dosyası değerlendirildiğinde; katılanı farklı GSM hatlarından arayan kişi/kişilerin işe girme vaadiyle değişik zamanlarda sanığın banka hesabına toplamda 1.800,00 TL yatırmasını sağlayarak haksız menfaat temin ettiklerinin iddia ve kabul olunduğu olayda; sanığın sübutu kabul edilen eyleminin, 5237 sayılı Kanun'un 157/1. maddesinde öngörülen ve 02.12.2016 tarih ve 29906 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak aynı tarihte yürürlüğe giren 6763 sayılı Kanunun 34. maddesi ile değişik 5271 sayılı Kanun'un 2 53... . maddeleri gereğince uzlaştırma kapsamına alınan basit dolandırıcılık suçunu oluşturduğu gözetilmeden, suç vasfında yanılgıya düşülerek yazılı şekilde hüküm kurulması Kanun'a aykırı olup, kanun yararına bozma talebi yerinde görülmüştür.

II. KARAR
1. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin KABULÜNE,

2. Bursa 15. Ağır Ceza Mahkemesinin, 04.02.2025 tarihli ve 2022/263 Esas, 2025/46 Karar sayılı kararının, 5271 sayılı Kanun'un 309/3. maddesi gereği, oy birliğiyle KANUN YARARINA BOZULMASINA,

3. 5271 sayılı Kanun'un 309/4-b. maddesi uyarınca gerekli işlemlerin yapılması için dava dosyasının, Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

22.06.2026 tarihinde karar verildi.